

மின்மா

ஆ. தி. பகவன்

ஸ்வாமி R. B. பிரக்வாட்

வி ஷி பா

ஆதிபகவன்

தத்துவ சாஸ்திரமும் மனிதப் பண்பும்
போதித்த ஆதி போதகர்

எழுதியவர் :

ஸ்வாமி R. B. பிரக்காட்

(ஆங்கிலத்தினின்று தமிழாக்கம்)

“சன்மதி”

Tamil Heritage Foundation

பிரச்சிரிப்போர் :

ஸ்ரீ ரஞ்ஜ ஹெரி பாய்

இலக்கிய பிரசுரங்கள்

46, கோவிந்தப்ப நாய்க்கன் தெரு,

சென்னை - 1.

முதற்பதிப்பு :

25-5-1970—2000 பிரதிகள்

இலவசம்

அச்சிட்டது :

ஒன்றா பிரஸ், பெக்னீ-5

டாக்டர் மெ. சுந்தரம்.

எம்.ஏ., எம்.ஏ.டி., எஸ்.டி.,
தலைமைக் குழுமம் பேரவையியர் &
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்

மாரியக் கல்லூரி,

சென்னை - 5.

அணிந்துரை

பகவான் இடபதேவரே அனைத்தும் அறிந்த ஆசான்; கல்லறிவு கொளுத்தி மாங்க இனத்தை விழித்தெழுச் செய்தவர்; அறியாமையிலிருந்த மக்களுக்குப் பகுத்தறிவுப் பாதை காட்டி யவர்; சமூக, அரசியல் நாகரிகத்தை உருவாக்கியவர் என்றெல் வாம் இடப தேவரின் புகழைப்பாடும் இங் நூலாசிரியர் தன் கருத்துக்கு அரணுகப் பல்வேறு சான்றுகளைக் காட்டுகிறார். முற்கால—பிற்கால வரலாற்றுச் சான்றுகள், கீழை—மேஜை நாட்டு இலக்கியங்கள், தொல் பொருட் சான்றுகள், பிராமி முதலாய் எழுத்துக்களின் வரிவடிவங்கள், குடைவரைக் கோயில்கள்—இன்னோன்ன சான்றுகளையெல்லாம் தொகுத் துத் திரட்டித் தன் மதம் விறுவுகின்றார். டி. வி. சமன்லால், வி. ஐ. நுய்யார் போன்றேரின் ஆராய்ச்சிக் கருத்துக்களும் ஆங்காங்கே மேற்கோளாகக் காட்டப்படுகின்றன. பகவான் இடபதேவரே முதல் குழுகாய் அமைப்பாளன் எனவும், உலகில் இதுகாறும் தோன்றியுள்ள வேர்முதல் சிந்தனையாளர்களுள் (Radicals) இவரே தலையாயவர் என்ற எண்ணமும் இங்நூலைப் பயின்துக்கால் நம் நெஞ்சில் எழுகிறது. முதல் நூலாசிரியர் நம் பாராட்டுக்குரியவர் ஆதல் போலவே, மொழி பெயர்ப்பாளரும் பாராட்டுக்கு உரியவர் ஆகிறார். நுண்ணிய கருத்துக்களையும் என் பொருள்வாகச் சொல்ல மொழிபெயர்ப்பாளர் முயன் நிருக்கிறார். நூலின் பின்னினைப்பாக இருக்கும் குறிப்புக்கள் பயனுடையன. ஆங்காங்கே சில தொடர்ப் பிழைகளும், மிகையான வடமொழிக் கலப்பும் காணப்படுகின்றன. அவை

களையப் பெறின் இன்னும் சிறப்புடையதாகும். வள்ளுவர் கூறும் ஆதிபகவன் இடப்பீடுவரே என்ற கருத்து ஆராய்தற்குரிய தாகும். உலக மதங்களை ஆராய்வார்க்கும். தத்துவ ஆய்வு நாட்டம் உடையார்க்கும், வரலாற்று நோக்கு உடையார்க்கும் இச்சிறு நூல் சிர்தனை ஊற்றுக அமையும் என்பது வெள்ளிடை மலை. மொழிபெயர்ப்பாளர்க்கும் எம் பாராட்டுக்கள் உரியன வாகுக.

மாலிலக் கல்லூரி
சென்னை
2—5—1970 }

மெ. சுந்தரம்.

வேண்டுகாள்

“யள்ளுவர் கூறும் ஆதிபகவன் இடபதேவரே என்ற கருத்து ஆராய்தற்குரியதாகும்” என்பதாகப் போசிரியர் அவர்கள் அன்றைத்துக்காலில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி ஆராய்ச்சி செய்து தெளிதல் இளந்தலீஸ்முறைக்கு என்கை பயப்பதாகும். ஆகவே ஆராயுமிடத்து :

1. பாரதிய ஞானீடம் தமிழ் வரிசை நெ. 1, என்பதாகப் பதிப்பித்துள்ள “திருக்குறள்.” ஆசிரியர் தேவர். கவிராஜ பண்டிதர் உரையுடன். போசிரியர் A. சங்கவர்த்தி M.A., I.E.S. (Retd.) என்பவரால் தொகுக்கப் பட்டாற்றியும், ஆங்கிலத்தில் வேண்டுவதாயின் ஜெயாரின் ஆங்கில உரை, விளக்க உரை, முன்னுரையுடன் கூடியதையும், உடன்னவந்து ஒப்பு போக்கி தெளியக்கேற்றுவிடேன் :

சன்மதி

முன்னுரை

சுவாமி ரிஷபதாஸ் (R. B. பிரக்வாட) இல்லறத்திருங்கே
துறவியாக வாழ்பவர். ஞான நூல்களை நன்கு பயின்று,
தெளிக்கு, அவற்றைப் போதிக்கும் முறையில் திறமையாகவும்
கருத்தாழ்த்துடனும் பேசும் வாக்கு வன்மைப் பெற்றவர். பொது
உபயோகத்திற்கான இன வொற்றுமை, சகோதரத்வம், நாட்டின்
பாரம்பரியப் பண்பு காத்தல், கொல்லா நோன்பு, கலை, கல்வி
வளர்ச்சிக்கான எங்கங்கள் பல தோற்றுவித்துப் பேணி வளர்ப்
பவர் : பல அறிய கட்டுரைகளும், ஞான விளக்க நூல்களும்,
தவம், தியாஜம் செய்ய, பயில சிறு நூல்கள் பதிப்பித்தும், பயன்
கருதாது இலவசமாக அவைகளை ஈங்கு பெரும் மகிழ்வடைபவர்.

காலியுடை அணியா சாநியாசி. பகவான் ரிஷபதேவர் முதல்
மஹாவீர வர்த்தமானர் வரை அருளிய பெருங்கறி வழி வழு
வாது தவம், தியாஜம், தோத்திரம் செய்துகொண்டு எளிமை
வாழ்வை மேற்கொண்டுள்ளவர் :

“பிரஞ்ச தத்துவம், உயிர், உயிரற்றவைகளின் சம்மாநதம்,
செயல், நிலையாவும் இயற்கையின் நியதியே என்பதில் அசையா
ங்கிக்கை யுள்ளவர். இயற்கையின் நியதிப்படி அன்புவழி,
அறவழி ஒருவன் வாழ்ந்தால் அவனே தெய்வீக மடையலாம்.
இயற்கையின் பரமானுக்களின் சேர்க்கையால் ஆத்மன் சரிம்
பெற்று வாழவும், தாழவும், உய்யவும், விலகவும் இயலும் :
அப்பரமானுக்கள் ஆத்மீயக் குழாது தகர்த்தெறிக்கு முக்கியிலை
யெய்த ஆதிபகவன் முதல் மஹாவீர வரை போதித்த அற
நெறிகளை தியானத்தால் தெளிக்கு, தவத்தால் அடையமுடியும்
என்பதை நன்குணர்ந்தவர் சுவாமி ரிஷபதாஸ்,” என சாந்தி
நிகேதனில் ஆராச்சித் துறையில் இருந்த திரு. V. G. கந்யார்
போற்றுகிறார் :

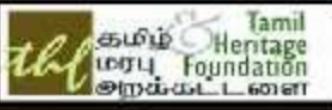
சமீபத்தில் சுவாமி ரிஷபதாஸ் அவர்கள் “ரிஷபா” (ஆதிபகவன்) என்பதாக ஆங்கிலத்தில் எழுதிய புத்தகம் இலவசமாக யாவர்க்கும் கொடுக்கப்படுகிறது : அதில் ரிஷப தேவர் யார்? வாழ்ந்த காலம், மெய்ஞானம் பெற்ற மாண்பு, விஞ்ஞான ரீதியில் உலகம் உய்வதை விளக்கி சீவன்களிடை அன்பு தழைக்க. சாந்தி நிலவ, சுகம் பெருக அவர் போதித்த அற வழிகள், அவ்வழியைக் கடைபிடித்து மக்கள் எக்காலத்திருந்து, எங்கிருந்தெல்லாம் வாழ்வெய்தினர் என்பதற்கான சான்று கணுடன் எழுதியுள்ளார்.

அதை தமிழ்மக்களும் அறிந்து தெளிய வேண்டும் பெருநோக்குடன் என்னிடத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப் பணித்தார். அன்புக் கட்டணைக்குப் பணிந்து தமிழாக்கம் செய்துள்ளேன்.

தமிழாக்கம் செய்ததைச் சென்னை மாநிலக் கல்லூரி தமிழ்த் துறைத் தலைவரும் தலைமைத் தமிழ்ப் பேராசிரியருமாகிய உயர் நியூ. டாக்டர் மெ. கந்தரம் எம். எ., எம். விட்., பிஎ.சி.டி அவர்கள் பார்வைக்கு வைத்தேன் : அவர்கள் தமது தலையாய வேலைகட்கு முன்பாக ஆர்வமுடன் இகணை நோக்கி, பிழை கணிஞர்து திருத்தங்கள் கூட்டிக் காட்டி அனிந்துரை நல்கி அன்பு கூர்க்குன் னார்கள். அவர்களுக்கு முதற்கண் என் சிரம் தாழ்த்தி நன்றி கலந்த வணக்கத்தை உரித்தாக்குகின்றேன். இந்நாளில் ஆழகாக அச்சிட்டுதனிய ஜனதா அச்சக ஏறுவனத்தினருக்கும் என் நன்றி கலந்த வணக்கம் உரித்தாகுக்

இந்நாலை மொழி பெயர்க்குமிடத்து சுவாமிகளின் வீருப்பப் படி சில விளக்கங்கள் சேர்த்து எழுதியுள்ளேன் : சரித்திர ஆராய்ச்சி, ஆய்வு, தொல் பொருள்கள் விஷயமாக திரு V. G. காபார் நேரில் கூறியபடி சில சேர்த்து எழுதியுள்ளேன் : பேராசிரியர் அவர்கள் கூட்டிக்காண்பித்தபடி முயன்றும், சில காலங்கள் பரிபாவைத் தொடர்களும் வடமொழிகளும் சரித்திரச் சின்னங்கள், நகரங்களின் பெயர்களுடன் ஒத்திட்டுப்பார்க்க வேண்டியனவாக இருப்பதால் தவிர்க்க இயலவில்லை : என் அறியாமையாலும் அசதி மறதியினாலும் நேர்க்க பிழைகளை, அறிஞர்கள் பொருத்தருளக் கோறுவிரேன் :

இங்ஙனம்
சன்மதி

ஞ

வை ஆகமங்களின்படி உலக சரித்திரத்தில் காலச் சூழலில் தேய்வு காலத்தில் (அவஸர்ப் பிணியில்) இந்தியா விள் முதல் சக்ரவர்த்தியாவார் ரிஷப தேவர். தன்னை வென்று உலக ஆசான்களாகத் தோன்றிய 24 ஜிநர்களில் ரிஷபதேவரரையே, நாகரிக வாழ்விற்கும், பண்பாட்டிற் கும் தங்கை என அகில உலகமும் போற்றுகிறது.

இந்துக்களில் வைணவர்கள் மஹா விஷ்ணுவின் அவதாரமாக ரிஷப தேவரை ஏற்கிறார்கள். அவர்களின் வேதமாசிய ஸ்ரீமத் பாகவதமும் ஊர்ஜிதம் செய்கிறது. பகவான் ரிஷப தேவரை சிவாகமமாசிய வேதங்கள் சர்வ வல்லமை உள்ளவராக வானுரப் புகழ்கின்றன. தெய்வீகத் திருப்புகழ் பாடல்கள் பல காணப்படுகின்றன வேதாகமங்களில். சிவபுராணம், பிரம்மாண்ட புராணம், பிரபாஸ புராணம், போன்ற புனிதப் புராணங்களில் ரிஷப தேவரின் பகழ் பாடல்கள் காணகின்றன. யோக வாஸிவுடத்தில் தன்னை வென்று ஜிநாகீவண்டும் என்று ஸ்ரீராமபிரானை விரும்பிய தாகக் காணப்படுகிறது. பெளத்தாகமங்களிலும் பகவான் ரிஷப தேவரைப்பற்றிய பல குறிப்புகள் காணகின்றன. தமிழர்களின் வேதமாகப் போற்றப்படும் திருக்குறளின் ஜுசிரியர் பகவான் ரிஷப தேவரை முற்று முணர்ந்து மனிதசுயுதாயம் அமைத்த முதல்வர் “ஆதி பகவன்” என அழைத்த ஸ்ளார்.

ஆதி மனிதனுக்கு இல்லாழ் கடமைகள் விறைவேற்ற வும், மண் பாண்டங்கள் செய் முறையும், போரடத்து தானியம் சேர்க்கவும், உண்டு சமைக்கவும், உய்விடம் உட்டவும் தெய்வீக மடையவும், ஏதுவான கல்வி, எண்ணவும் எழுத வும், ஒற்றுமை சகோதரத்வம் என்னும் முலாதாரத்துடன்

நாகரிக வாழ்வு வாழுவும், போதித்த முதல்வர் பகவான் ரிஷப தேவரே. கொடராண்சோடி வருடங்களுக்கு முன்பு மனிதனுக்கு இரக்கமும் தயையும் போதித்தவர் இந்திய நாட்டின் முதல் சக்ரவர்த்தியாகிய பகவான் ரிஷப தேவரே. பண்பற்ற பழமையில் உழன்ற மனிதனின் புத்தியைத் தீட்டி பண்புள்ள புதுமை காணக்கண் திறந்தவரும் அவரே:

வெகுகாலம் நல்லாட்சி நல்கி, நன்னடை ஆண்டபின் கலப் பற்ற உண்மை காண யாவற்றையும்ஸிட்டு விலகினார், துறங்தார், துறனியானார். அவருக்கு நூறு குமாரர்களும் இரு மகள்களும் உண்டு. மற்ற குமாரர்களுக்குத் தனித் தனி நாடுகள் கொடுத்துத் தன் முத்த மகன் பரதனுக்குப் பட்டம் சூட்டி, தன்னுசாநத்திருக்கச் செய்தார். இந்திய மொழிகளின் எழுத்துக்களில் மிக மிக பழமையான பிராஹ்மி எழுத்துக்கள் பகவானின் பிராஹ்மி, சக்தரி என்ற இரு மகளிர்களில் ஒருவர் பெயர் பெற்றதே: தன் மகளிர்களுக்குத்தான் எண்ணும் எழுத்தும் முதலில் போதித்ததாக தந்வார்த்திகள் கம்புகிறூர்கள்:

அடர்ந்த கானகம் சென்று கடுமையான கெறி வழுவா கட்டு திட்டங்கள் வகுத்துக் கொண்டு உண்மையை அலசிப் பார்த்துணர தவம் செய்ய முற்பட்டார். தீர்க்க தரிசியும் தெய்வாம்சமும் பெற்ற பகவான் ரிஷப தேவர் இப்பூவுலகு தற்காலிகமானதும், நிழலும், கினவும்போல் தோன்றி மறையக் கூடியதும் என உணர்க்கலவர். உலகதின்பங்கள் இன்று உண்மையாகத் தோன்றினும் நீர்க்குமிழிகள் போன்றவே; சாந்தியும், சுகமும் நிலவச் செய்வனவும் நிரந்தர மடையா; உலகம் இரவு பகலாகச் செல்கிறது: அதுபோல் சுகமும் துக்கமும் கப்பாழ்வில் தோன்றி மறைகின்றன. என்ன முயன்றும் எண்ணுபவை யாவும் செயல்படாமல் தோல்வி காண்கின்றோம்: “வாழ்க்கை ஓர் போர்க்களம்”, அதில் ஒவ்வொரு உயிர்களும் நிலைக்க, பாதுகாத்துக் கொள்ள, காப்பாற்றிக்கொள்ளப் போராடு கின்றனவல்லாது வேறில்லை என்கின்ற தெளிவான

உண்மையைப் பகுத்தறிவாதிகள் ஒப்புக்கொண்டே திருவர். இறுதியில் பயமற்ற தோல்வியுடன் ஒவ்வொருவரும் இப்புளிமையைப்பட்டுச் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. இயற்கையின் படைப்பில் தலையாயது மனித இனம்; அறிவும் ஆற்றலுமாகிய கம்பீர சக்தி பெற்றதாகும். ஆகவே மனிதன் அமைதி பெற உண்மையைத் தேழியே ஆகவேண்டும். அதனால் பகவான் தயா உள்ளத்துடன் அழியும் உலகின் உண்மை உருவைக் காண, பிரபஞ்ச முறையில் தன் சம்மங்குத்தை உணர, தியானத்தில் ஆழங்க கவனம் செலுத்தி நிருவி ஆராயலாரு;

சிவன்களின் பொது நலத்திற்காக இவ்வுலகில் விஞ்ஞான ரீதியில், ஒழுங்கான முறையில், மேன்மையான பிரபஞ்சசக்தி என்கிற ராஜாங்கம், ராஜீகம் செய்து வருகிறது என்பதை தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்டார் பகவான் ரிஷிபதேவர். பிரபஞ்ச ஆட்சியை நன்கு புரிந்து கொள்ள உள் நோக்கின், செயல் முறை ஒழுங்கு, கலை, கைவேலீஸ், விஞ்ஞானம், கணிதம், இவைகள் சந்தேகமாக தெளிவு பெற ஏதுக்களாகத் திகழ்வதைக் காணலாம்: அந்தையரான இந்த கம்பீர ராஜ்யத்தின் கருணையில்லாது இவ்வுலகில் ஒரு வினாடியும் எந்த செவனும் நிலைத்திருக்க வியலாது. நிலைத்து வாழ தேவைகளும் பொருள்களும், மற்றவைகளும் இப்பகோண்வதச் சக்தியால் வழங்கப்படுகிறது: இச்சக்தியின் சிறு அசைவும், நீதியும் உண்மை புரோ நிர்ணயித்த சட்ட ரீதியானதாகும். ஆகவே நல்மையோ திமையோ எச் செயலாயினும் உண்மை சின்று பெறப் பெற்றவையே: வாழ்னின் அபூர்வ அம்சங்கள் தற் செயலாகவும் அல்லாமலும் இருக்கக்கூடும். வலிமையிக்க நியதியான காரணமும் பயனும் இவ்வழூர்வசக்தியின் பின் விளைவுகளேயாகும் இப்பேருண்மைத் தெளிவடையவில்லை யானால் சாந்தியும் சுகமும் பெற, வழிகாண வியலாது: கருணையோடு பகவான் ரிஷிபதேவர் தன் அபூர்வ செயல் களால் தலத்தால் உள்ளொளிப்பெற்று உண்மைகளைத்

அல்லியரக உணர்க்கு, முன்னுக்குப்பின் முரணான வாழ்வு நித்யானக்கும் பெற, பேரானங்கத்துடன் அழகுற, சமூகப் பண்பும், வாழ் கேர்த்தியோடு கூடிய சமய கெறியும் வகுத்தார். வாழ்வின் வெற்றி, சீவன் விடுதலைப் பெறவு, சீவன் கள் முக்கு பெற, நித்யானங்கமுற பாதைசுமைந்தார் : தற்கால உலக தத்வார்த்தப் போற்றுக்கள் இவைகளைத் திருவி நோக்கி பகவான் ரிஷிபதேவரே முதல் மனித சமுதாய அமைப்பாளன் என ஏற்றுள்ளனர் : கடுமையான நெறி வழுவா கட்டு திட்டங்கள் வகுத்துக்கொண்டு தல மியற்றி பிரபஞ்ச ஆட்சி முறை தெளிந்து, பிறப்பு இறப்பு என்னும் காலச் சுழலினின்றும் விடுபட்டு சுக துக்கப் பெருங்கடல் நீக்கி, கேவலமுக்கு என்கிற சாவாயிரவா விலை எய்தினார்.

தேய்வுகாலத் துடக்கத்தில் இலை உதிர் பருவத்தில் (வஸக்த அஸ்டமி) பகவான் ரிஷிபதேவர் அயோத்யா நகரில் நாடி மனுஷிந்த்ரும் மருதேயிக்கும் திருக்குமாராகப் பிறக்கார். பிரபஞ்ச ஆட்சி நெறி முறைக் கேற்ப சகல சிவராசிகளின் பொது கலம் கருதி சமகோக்கு கொண்ட முதல் ஜித்தாக, உலக ஆசாஞ்சகத் தோன்றினமையால் இந்திரானுல் மேரு சிகரத்தில், வைத்து கவரவிக்கப்பட்டார். ஆகவே பிரபஞ்ச ஆட்சியில் மிகவுயர்ந்த நெறியாட்சி ஆளனுக் கைப்பட்டார். சிறுவனுக இருக்கும்பொழுதே மன்னானுக்கும்படி மக்களால் இவர் தங்கை வேண்டுக்கொள்ளப்பட்டார். அதன்படி இவருக்கு முடிகுட்டல் மிக மேம்பாட்டுடன் மக்களால் கொண்டாடப்பட்டது. இந்திய நாட்டின் முதல் சக்ரவர்த்தியானார். சமுதாய நலத்தின் சீவத்துவங்களாகிய கண்ணியம் அறங்கில், நற்பண்புகளுடன் இல்லறம் நடத்தவும், துறவரம் பூணவும் மக்களுக்குப் போதித்தார். பெருண்மை ஆய்வில் வரம்பு, வாழ்க்கைப் பெருங்கடலில் இமைக்குமளவு தங்கும் சிறு துளியே என நன்குணர்ந்தார். வாழ்க்கைச் சுழலில் துவக்க மற்ற முதலி இரும், முடிவற்ற கடைசியாக சீவன் வெவ்வேறு உருவில்

புகுந்து போக்கு, பிறப்பு இறப்பில் சிக்கி உழல்கிறது: பிறங்கத்தும் மேகம் கவிவதுபோல் வியாதியாலும் கலக்கங் களாலும், துன்பங்களாலும் வேதணைகளாலும் கவிந்து தாக்குண்டு இறப்பால் அகலூகிறது: மேற்கூறியவற்றினின்று காத்துக்கொள்ள எடுக்கும் முயற்சிகள் தோல்வியுற்று பயனற்றனவாகி விடுகின்றன: ஆகவே வேதணையில் உழலும் வாழ்க்கை நன் முடிவு அற்ற தீயிருத் தாடகமே: தோல்லீலையும், துயரத்தையும் கொடு கிகழ்ச்சிகளையும் உதாசினப் படுத்துவது விவேகிகளுக்கு அழகல்ல: சிவகதியில் மேம்பாடுற்றவனுகிய மனிதன் வாழ்க்கைச் சம்ஹில் மோது கின்ற துன்பச் சக்தியினின்று தன் ஆத்மன் விடுபட்டு விடுபெற, கித்யானந்தமுற, பெருமுயற்சி, செய்தே தீர வேண்டும். இப்பிரச்சின பகவான் ரிஷுப் தேவரையே கலங்க வைத்தமையால் இதற்கோர் தீர்வு காணவே தன் அரச போகங்கள் யாவையும் துறக்கு, கானகம் சென்று மோன மெய்தி, கடுந்தவம் செய்து கடையிலா ஞானம்பெற்று, முக்காலும் முழுதுணரும் அபூர்வ சக்தி எய்தினார். உலக நல்வாழ்வு, உலக சகோதரத்வத்தில்தான் இருக்கிறது என்பதாக உணர்ந்தார். ஆகவே உலகில் அமைதியும், சாந்தியும், அழகும் மினிர, ஒவ்வொர் ஆத்மனும் மற்ற சிவன் களைத் தம்மைப்போலவே பாவித்து மற்றவைக்கு கேட்டுமூக்காமல், துன்பம் விளைக்காமல் வாழுவேண்டும், ஏன்? செயலும் எதிர்ச்செயலும் மறைந்து மாபெரும் சக்திகளாக உலகில் செயல்படுகின்றன. மற்ற சிவன்களுக்கு நாம் கொடுக்கும் சிறு வேதணையும், தோல்லீலையும் எதிர்ச்செயலாய்மாசக்தியுடன் மம்மைத் தாக்குவது நிச்சயம். சுயமான சிவன் தன் நட்சியில் ஒன்றெபற தன்னலமும், தான்தோன்றித் தனங்களுள்ளும் சிக்காமல், துன்பமும் துயர் விளைவிப்பதும் கீக்கி, சூதும் வாதும் தனிர்த்து, விடுப்பும் பேரவாவும் விலக்கி, கோபமும் ஆஸ்சயம் விடுத்தல் வேண்டும்: பிரபஞ்ச ஆட்சி முறை சிவன்களின் சகோதரத்வமும் சாந்தியும் விலவுலை: பிரபஞ்ச சியதியின் உண்மை உணராது அறிக்தோ அறியாமலோ பிற சிவன்களுக்குச் செய்யும்

சிறு தீங்கும் திருப்பித்தாக்குதல் ஏற்பட ஏதுவாகும்: செய்னினைக்கேற்ற பஸன் கிடைத்தே திரும் நல்லதாயினும் கெட்டதாயினும்: இம்மைக்குரிய வாழ்வில் அமைதி நில வாது: பிரபஞ்ச நீதி மன்றம் அதற்கான சட்ட ரீதியில் தீர்ப்பு கூறியே திரும்: ஆகவேதான் இன்றைய தன்னாலும் கமழும் சமாதான பிரச்னைகளும் தீர்க்கப்படாமல் உலக சமாதானம் தீர்வுகாண்டு தூள் தூளாக சிதறுகிறது.

பிரபஞ்ச ஜீவாதார உண்மையின் வித்து, தத்துவத்தின் அஸ்திவாரம், சமயத்தின் ஆணிவேர், நாகரிகத்தின்மையம், இப்பேருண்மையின் மாபெரும் தத்துவங்கள் அனுபவ சாத்யங்களாக பயன்படுத்திக்கொள்ள மனிதன் தனியையும் இரக்கமும் நிறைந்த சகவாழ்வு வாழ்வேண்டும்: விருப்பத் தையும் தேவைகளையும் கருக்கிக்கொள்ள வேண்டும். “குறைத்து விரும்புவோன் குதுகலமுடையோன்” இதுவே உண்மையின் தீவட்டி. பாந்தல்யத்திற்கும், பொருளிர்க்கும், சொத்துரிமைகளுக்கும் வரம்பிட்டு வரம்பவன், சாந்தி வழிச்செல்லபவன், குற்றமற்றவனுகிறோன்: நீதி போதனை களும் மத போதனைகளும் இந்திய பண்பாட்டின் முதன்மையும் மூலாதாரமுமானவை என அறம்போதித்த முதல்வராகிறார் பகவான் ரிஷபதேவர்.

பெருன்மை விசாரணை காலத்திலும், ஆராய்ச்சி காலத்திலும் பகவான் ரிஷப தேவர் மிக்க சுகிப்புத் தன்மையும், பெரும் பொருமையும் கடைப்பிடித் தூர்: துறவு பூண்டு தலம் துவக்கியவுடன் ஒருவருட காலம் உண்ணு கோண்டு ஏற்றூர்: ஏனெனில் உண்மை ஒனிகாண, உள்ளொளி காண, மௌன நிலை எப்தினூர்: தியானத்தில் ஆழங்கு ஒரு நிலைப் பட்டிருந்தமையால் உணவு வேண்டினாலில்லை: துறவு நிலையில் உண்டி, வேண்டி உண்பது தகாது என்ற காரணத்தால் பகவானும் உணவருந்தாமலே பல இடங்கள் சென்று பின் ஹஸ்திகாபுரம் அடைந்தார்: அங்கு ஆண்டு வந்த சிரே

யான்குமார் பகவானை எதிர்க் கொண்டமைத்து பேரு
 வகைக் கொண்டார். பகவானைக் கண்ட மாத்திரத்தால்
 மிகு புண்ய ஜீவநாசிய சிரேயான் குமார் தன் மூன் பிறப்
 பில் விதேக கோத்திரத்தில் ஸ்ரீமதியாகத் தானும் தன்
 கணவர் வழூர ஜங்கனுக் பகவான் ரிஷப தேவரும் இருந்த
 பல விருத்தார்தங்கள் ஜாதிஸ்மரனை என்கிற அழுரவஞான
 விளக்கத்தால் நினைவுப்படுத்தப்பட்டார்: அக்காலத்தில்
 ஸ்ரீமதியாகிய தானும் தன்கணவரும் சாரண தபோதனர்
 களுக்குச் செய்த ஆகாரதானக் கிரமங்கள் நினைவில்வர
 ஆதன்படி இப்பிறப்பில் துறவியாகிய பகவானை, துறவிகளை
 வந்திக்கும் வழி முறையோடு வரவேற்று, கையில் கருப்
 பஞ்சாறு பெய்து உண்டு ஹட்டினார். இப்பெரு தர்க்கரும்
 செயல் பிறகாலத்தவர்களுக்கு வழிகாட்டியதாகிய முதல்
 ஆகாரதானமாகும்: (இன்நற்காரியத்தையே, அங்கள்னுளை
 இன்னுளிலும் ஜௌனர்கள் “அச்சியத் திருத்தியை” என்பதாக
 வந்தித்து வழிபடுகிறார்கள்.) அதுசமயம் சிரேயான் குமா
 ரரைப் போற்றிப் பெருமைப்படுத்தும் முறையில் வானின்று
 வானவர் கவரத்திதங்களையும், மலர்களையும் துங்துபி முழுங்கி
 மாரியாகப் பொழுந்ததாக அறியப்படுகிறது: பலன்டங்கள்
 சென்றபின் அயோத்தியின் புறங்கரப் பூங்காவாகிய புரி
 முதல் என்னுமிடத்தில் தங்கியபோது உள்ளொளியும், கடை
 யிலை ஞானமும் பெற்றுர் பகவான் ரிஷப தேவர் அங்கு
 பிரபஞ்ச அதிர்ச்சியும் சீவன்கள் புத்துணர்வும் பெற்றன.

பகவானின் அவதார காலத்திற்கு முன்பு மக்கள் வனங்
 களிலும் குகைகளிலும் வசித்து வந்தார்கள். கூட்டுவாழும்
 பண்பில்லாமல் பழங்கால குடும்களைய் எளிமையிலும்
 எளிமையாக வாழ்த்து வந்தனர்: அவர்கள் யூக்ளிக்ஸ்
 என்றழைக்கப்பட்டனர்: பகவானின் தங்கை நாமியனுவே
 முதன் முதலாக மக்களுக்கு நீதி, நியதிகளும் ஒழுங்கும்
 போதுத்தவர்: அவ்விஷயங்களைப் போதிப்பவர்களுக்கே
 “மலு” என்னும் பட்டப்பெயர் வழங்குவதாயிற்று, பின்பு
 பகவான் வாழும் வகையும், பிற நாகரிகமும், கல்வியும் கற்

பித்து, அறிவொளியூட்டி, ஆதமஞானம் புகட்டி, சமுதாய அமைப்பின் சட்ட திட்டங்கள் தீட்டி, நாடு நகரங்கள் அமைத்து கல்லாட்சி துவக்கி, இல்லற துறவற தருமங்கள் போதித்துப்பின் கைலாசசிரி சேர்ந்து வீடு பேருற்றார் : அன் நன்நாளே "சிவாத்திரி" யாரும்: கைலாச கிரியில் பகவான் முக்கி எய்தினதின் ஞாபகார்த்தமாக பெருமைப்படச் செய்வான் வேண்டி ஆங்கு பொற்கோயில் கட்டி பிரதிமை சமைத்து வழிபட்டார் பரத சக்ரவர்த்தி. அன்னன்னனே விக்ரக ஆராதனையின் துவக்க நாளாகும்:

இல்லற துறவறங்களுக்கான நியதிகளைத் தரக்க ரீதி யாகவும், தக்துவ ரீதியாகவும், நல்லழிப்படுத்தி, பாமரனை பண்புபடுத்தி, நாகரிகமாக உலக வாழ்விலூம், ஆன்மீக வாழ்விலூம் பரிசுத்தமாக களங்கமின்றி புனிதத் தன்மை யுடன் அயோத்தியில் மட்டுமின்றி இங்காடு முழு துடு உள்ள மக்கள் கைக் கொண்டு ஒழுக, பேரறம் பகர்ந்தார் பகவான் ரிஷிப் தேவர். பகவானின் முதல் குமாராகிய பரதன் ஆட்சி காலத்திலிருந்து இங்காடு பாரதநாடு (பரதக் கண்டம், பாரத வர்ஷம்) என அழைக்கப்படலாயிற்று. மனித நாக ரிகத்திற்கும் பண்பிற்கும் பிறப்பிடமாகியது; சமயத்திற்கும் தத்துவத்திற்கும் தொட்டிலாகியது; முனிவர்களின் ஸ்தா னம், ஞானிகளுக்கும் துறவிகளுக்கும் உறைவிடமாகத் திகழலாயிற்று.

கருண பாவத்தால் பகவான் ரிஷிப் தேவர் மக்கள் வாழு, உய்ய, பலதரப்பட்ட மார்க்கங்கள் காண்பித்து மேன்மை யுறச், செய்த காரணத்தால் உலகோர் பகவானை "விஸ்வ விதாதா, விஸ்வப் பிரம்ஹ": மனித சமுதாய தத்வார்த்த ஸ்ருஷ்டி கர்த்தா எனப் போற்றலாயினார்.

நாட்டு மக்களைப் பிராமணன், கூத்ரியன், வைஸ்யன் குத்திரரன் என கான்கு பிரிவுகளாக அவரவர்களின் ஞான வீரயத்திற்கும், தேர்ச்சிக்கும், கல்விக்கும், குணத்திசயங்

கனுக்கும், பண்பிற்கும் ஏற்றுரபோல் அவரவர்களுக்கு ஏற்ற தொழில் முறைகளாக சமய வளர்ச்சியாளர்களாகவும், சருக சட்ட திட்டக் காப்பாளர்களாகவும், பொது நல வேலைகள் செய்பவர்களாகவும், வாணிபம் வேளாண்மை செய்பவர்களாகவும், அமைத்து வாழ விடுத்தார்; பிறப்பால் நால்வகையாகப் பிரித்து இழிவு படுத்தாது சருக இயல் இயற்றியமைக்காக பகவான் ரிஷப தேவர் “விஸ்வ கர்மா” பொதுநல் ஸ்தாபகர், உலக ஒழுங்கியற்றியான் என அழைக்கப்படுகிறார்.

வாழ்க்கையின் இரகசியத்திலும், உலகப் புதிரிலும், தன் செய்வினைகளுக்கொப்ப சீவன்களின் மாற்றுக் குடியேற்றங் களிலும், தொடர்ந்து பிறப்பு இறப்பு சமூலில் சிக்கிய சீவன்கள் விமோசனம் அடையும் பாதை காட்டியமை யாலும், மிகு மிகு பொறுமையோடு எல்லா சிவராசிகளிடத் திலும் சமேகாக்கு காண்பித்தனமயாலும் “சங்கரர்” என அழைக்கப்படுகிறார்.

பகவான் ரிஷப தேவர் நன் ஞானம் வழங்கி என்றென் ரூம் எங்கும் மனித வாழ்வு குதுர்கலிக்கச் செய்ததாலும் எல்லையற்ற ஆனந்தமும், ஆசியும், கேர்த்தியும், நல்கினமை யாலும், பேரரிவாலும், துன்புரும் சீவன்களிடத்து தனை காண்பித்ததாலும் உலகத்தோரால் “மஹா விஷ்ணு” என ஏற்ற மெய்துகிறார்.

தன்னைத்தான் உணர, ஆத்மன் தனித்தியங்கும் முக்கு மார்க்கம் போதித்துணர்த்தியதால் “பரமசிவன்” என அழைக்கப்படுகிறார்:

வாழ்வின் பல்வேறு பிரச்சினைகளைச் சிர்தாக்கி அலசிப் பார்க்குப் பளவிற்கு மனித அறிவை உயர்த்தி நல்லவை, கொட்டவை எனப் பகுத்துணர்ந்து அனுகும் நல்லுணர்வு

தந்து, வாய்மை தந்து, குற்ற மார்க்கம் கீக்கினமையால் “ஆதி புத்தர்” என்றழகுக்கப்படுகிறுர்:

சிலங்கிக்கூடென, வாழ்வில் சிக்கிச் சமூஹம் உலக சீவ வர்க்கத்தைச் சம்சாரத் தனையினின்று விடுபட கொல்லாமை தத்துவம், ஸமதை, கருணை என்னும் மூன்று முக்கிய நிதிதுவங்கள் வழி, தருமத்தின் சாரத்தைக் காண்பித்துமையால் “ஆதிஸ்வரர்” என அழைக்கப்படுகிறுர்.

நெறி வழுவாமை, தவம், உபவாசங்கள், புலன் வழிப படாது புனிதத் தவமார்க்கம் கடை பிடிக்கவும், பந்தம், மன விகாரங்கள், உலகத் தொல்லீகள் கீக்கவும், தன் சின் வெல்ல வழி வசுத்தமையால் “ஆதி ஜிகா” எனப் போற்றப் படுகிறுர்.

உலக சீவ ராசிகளின் நலம் கருதி தரும சிந்தனையோடு நற்காரியங்கள் உலக கேழமத்திற்காக சமதாபாவத்துடன் செய்தமையால் முழு முதற்கடவுள் “ஆதி பகவன்” என ஏற்றமுருகிறுர்.

தன்னித்தான் உணர, ஆத்ம சுத்தி அடைய, மனிதன் மன நிறைவு பெற வழி காட்டி உய்வித்தமையால் பகவான், ரிஷிப் தேவரை “ஆதி தீர்த்தங்காரர்” மனித குலத்திற்கு, நற்குறிகாட்டும் நல்லாசான் என அழைக்கப்படுகிறுர்.

மனித வாழ்விற்கு மூலக்கருவிகளாகக் கலைகளையும், கைவிளைகளையும் சட்டபூர்வமாகவும், சமூக கோட்பாடுகளாகவும் நாட்டில் நல்லாட்சி நல்கிட, சமூக ஒழுங்கு வியதி செய்தமையால் “பிரஜாபதி” மக்கள் தலைவன் என மதிக்கப்படுகிறுர்.

ஆகவே பகவான் ரிஷிபதேவர் தெய்வங்களின் தேவ ஞப், ஆசான்களுக்காசானுப், தலைவர்களுக்குத் தலைவராகத் திகழ்வது தெளிவு: சிவாதத்திற்கு இடமற்ற பொது

கங்கி தமிழவர் : விடுதலைக்கு வழி வசூத்த முதல்வர், தேச ஆமைப்பாளர்களின் முன்னேடு, சமய ஆசான்களின் பாரம் பர்யத்தின் முதல்வர், உலக தவசிகளின், யோகிகளின் சக்ரவர்த்தி ஆவார் பகவான் ரிஷபதேவர் : இவரின் தத்வார் தாக் கொள்கையினின்று வேர் விட்டுத் திணோத்தவையே மற்றுய பல்வேறு தத்துவங்களின் வழி நின்ற மதங்களும், மியாக்யாணங்களும், முற்கால தற்கால சமூக செயல்வழி கங்காளும். நன்னீர் வெல்லும் விஞ்ஞானம், நன்னீ அடக்கும் தவம், நெறி வழிவா எனிமை வாழ்வே ஜஜனமதம் : இப்பற்றக்கூடின் மூலம் பொருள்களை உணர்ந்து தெளிதல் வேதமதம், மாறுதலுக்குறிய அழியக்கூடிய உலக வஸ்துக் களைப் புரிக்குதலேன்னுதல் பெளத்தமதம் என்பதாக தற்காலத்தில் கருதப்படுகிறது : இந்தியாவிலும் மற்று வெளியிலும் தழைத்துள்ள மதங்களில் தலையாயனவாகிய இம் மதங்கள் ஆருகத்தினின்று சில தத்வார்த்தங்களை கிருஹித் தலைவாகவும், மற்று இவைகள் ஒரேமா திரியான உருவனியிலே பெற்றுள்ள கர்த்தர்களுக்கு கர்த்தர் பகவான் ரிஷபதேவரே என்ற உண்மையை வேதாகம, வைஷ்ணவ, பெளத்த மதங்களின் தலையாய கிரந்தங்கள், ஆகமங்கள் தங்கள் தெய்வீகப் பாடல்களிலும், தோத்திரங்களிலும் தெளிவுறப்போற்றி புகழ்ந்துள்ளன : வேத இலக்கியங்களில் புராணங்களில் மற்றுபாரதத்தில், சில பெளத்த மதக் கிரந்தங்களிலும் பகவான் ரிஷபதேவரை தோத்தரித்து பெருமை படுத்தி விருப்பதை இப்பிரசரத்தின் பின் குறிப்பில் காணலாம்.

தொல் பொருள் ஆராய்ச்சிகளும் கல்வெட்டு சாலனங்களும் எண்ணற்ற ஜஜன சிலைகளும் இந்தியாவெங்கும் ஆன்றி கடல் கடந்த நாடுகளிலும் பகவான் ரிஷபதேவர் போதித்த அலூரிமஸர மார்க்கத்தின் அடையாளங்களாக, ஆருகத தரிசனங்களாக, சரித்திர காலங்களுக்கும் முற்பட்ட அத்தாட்சிகளாக இன்றும் திகழ்கின்றன :

நெடுங்காலத்திற்கும் முன்பு இந்தியாவில் மட்டுமின்றி வெளிநாடுகளிலும் ஜஜனமதம் பராமிருந்ததற்கான நற்

சான் ருக்னீ எடுத்துத் தருகிறேன். இவைகளில் சில திரு. V. G. நப்யார் “ரிஷப தேவா” என்று எழுதியுள்ள தனித்தொகுப்பினின்று எடுத்து எழுதப்பட்டவை: அவைகள் வெளிநாடுகளில் தோண்டி எடுக்கப்பட்ட மிக மிகப் பழமையான தொல்பொருள்கள்: ஆராய்ச்சிகளின் தொகுப்பை ஆதாரமாகக் கொண்டவை: இப்பிரமிக்கத் தக்க கண்டு பிடிப்புகள் இன்னுட்டிலுள்ள சிலரின் மனக் கிழேசத்தால் ஜௌன் மதம் எப்போதும், எக்காலத்திலும் இந்தியாவை ஸ்ட்ரூ என்னுட்டிலும் பின்பற்றப்படவில்லை தழைக்கவில்லை, இன்னுட்டிலேயே சில லக்ஷக்கணக்கானவர் களிடை, தனிரேநில்கீல என்ற வாதங்கள் தகர்த்தெறியப் படுகின்றது. சரித்திர காலத்திற்கும் முன்பே ஆருகத தரிசனம் மக்களின் வழிபாடாகவும் ரிஷபதேவரே உலக ஆசானுக, மதாசாரியராக, நற்கதிகாட்டியோனுக உலகெங்கும் வணங்கப்பட்டார் எனத்தெளிவு படுத்துகின்றன.

இந்திய—ஆசிய கலாச்சாரம் என்ற ஆராய்ச்சி நூலும் மற்றும் பலவும் எழுதி வெளிப்பிட்ட பெயர் பெரு எழுத தாளராகிய திரு V. G. நப்யாரைப் பற்றி இங்கு அறிய வேண்டும்:— மேற்கு வங்கத்தின் புகழோங்கும் பாவானர் ரயீந்திராத் தாகூரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ள சர்வதேச சர்வகலாசராலீ “சாந்தி விகேதனில்” விஸ்வபாரதி பிரிவில், இந்திய சீன உப பிரிவில் தங்கி, மதங்கள் தத்துவங்கள் பற்றி காரணகாரியங்கள் காட்டி ஆராய்ச்சி செய்தமையால் பழங்கால ஏடுகளிலும், உலக மதங்கள் பற்றியும், அவைகளின் தற்கால நிதர்சனங்களிலும் பெரும் புலமைப்பெற்றுள்ளவர்: நம் நாட்டு முன்னாள் ஐஞ்சிபதி டயர்திரு ராதாகிருஷ்ணன் அவர்களும் மற்றும் அவர் போன்ற தத்தார்த்தினர் பலரும் வழங்கிய நற்சான்றுடன் பதிக்கப்பட்டலை ஆராய்ச்சி நூல்கள் வெளியிட்டுள்ளவர்: காலங்களின்ற டாக்டர் கமட பிரஸாத் ஜௌன் அவர்கள் தோற்று

வித்த உலக ஜென பிரசார ஸ்தாபனத்துடன் தொடர்பு வை ஜெட்டமயால் ஜெனக்கிருந்தங்களை ஜெயமாக் கற்றுத் தேர்க்கும்போர்.

திரு V. G. கவ்யார் கூறுவதாவது :— “போனீவியர் ரிஷபதேவ அழிபாட்டை மத்திய ஆசியாவிலும் எகிப்து, கிரீவிலும் பாரப்பினர் என்பதற்கு மெபத்தக்க ருசுக்களுடன் விழுமிக்கலாம்: ரிஷபதேவரை ஆடையற்ற கவசியாக ‘காலீக் கடவுள்’ என வணங்கப்பட்டார். எகிப்தியர் கவிக் குதாக்கதயர்களின் மூலஸ்தானம் இந்தியாவே: சரித் திரகாலத்திற்கு முன்பே போனீவியர்கள் கலாசார, வாணி பத் தொடர்பு இந்தியாவுடன் கொண்டிருந்தனர்: வெளிக் கூடுகளில் ரிஷபதேவர் ‘ரிஷப்’, ‘அபல்லோ’, ‘தேஷப்’, ‘பால்’, மற்று மத்திய தகரக்கடல் பிரதேச மக்களிடை ‘காலீக் கடவுள்’, என்ற பெயர்களாலும் அழைக்கப்பட்டார். போனீவியர்களால் ரிஷப், கிரேக்கர்களால் அபல்லோ, எனவும் போற்றித் தொழப்பட்டார் ரிஷபதேவர். நான் மனுவிற்கும் மருதேவிக்கும் மைந்தராகிய ரிஷபதேவர், ரிஷப் எனவும் காலீ, சட்டன் கடவுளாகிய ‘நாபு’வாகவும், மருதேவி ‘முரு’ (அ) ‘முரு’ வாகவும் ஒற்றுமைப்படுகிறுக்கன்.”

“அர்மீனியர்களின் ‘ரிஷபதேவ’ ஜெனர்களின் முதல் தீர்த்தங்கராகிய ரிஷபதேவரே என்பதில் ஜெயமில்லை. மீறியாவில் உள்ள ஒரு நகரம் ‘ரஷபா’ என அழைக்கப்படுகிறது. சோனியத்து அர்மீனியாவில் தேஷாபணி என்பதானாகவருக்குத்து: பாபிலோனியா நகரமாகிய இஸ்பக்குர் திரிந்த ரிஷபாபூர் என்கிறுக்கன்: போனீவியர்கள் மட்டுமின்றி அகெடிய, சுமேரியா, மெஸப்போமியாவும் விபாபார கலாசாரத் தொடர்புகள் விந்து பள்ளத்தரக்குடன் கொண்டிருந்தமையால் அங்காட்டு மக்களாலும் ரிஷபதேவரின் மத அனுசரணை முறை கற்றுச் செல்லப்பட்டது. கிரீசிர்க்கும் இந்தியாவிற்கும் கடல் சம்மந்தத் தொடர்புகள் இருந்தன: கிரேக்கர்களால் “கோவினஸ்” என அழைக்கப்

பெற்ற இந்தியாவில் தகூரிலத்தைச் சேர்க்க கல்யாணசாமி என்ற உன்யாசி அலக்ஷாண்டரால் கிரிஸிர்க்கு அழைத்துச் சென்றப்பட்டு, ஏதன் நகரில் பல்லாண்டு வாழ்ந்து வந்ததாகவும், கல்யாணசாமி வழிபடு முறையாலும், வாழ்க்கை முறையாலும் ஜௌன் முனிவராக்கன்னுடு கொள்ளப்படுகிறார். வாழ்வின் இறுதிக் காலத்தில் ஜௌனர்க்காப்போல் கல்யாணசாமியும் ஸ்லேகனு தோன் பிரேர்து முடிவுற்றார், என்பதாக கிரேக்க ஏழைத்தாளர்கள் எழுசியுள்ளனர். ஈஸ்பரவில் என் கொமி அருகில் அலேகியாவில் B. C. 12-ம் நூற்றுண்டின் ரிஷப் (ரிஷபா) வெண்கலச் சிலைகள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. கிரேக்க பழங்கால அபால்லோச் சிலைகள் தீர்த்தங்கரர் ரிஷபதேவரை ஒத்திருக்கின்றன: ரிஷபதேவரின் பல விக்ரகங்கள் மலையியா, போகல்க்கூயில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன கிள்பக்ஞார் ஞாபகச் சின்னத்தில் ஹிட்டு பரந்தியனில் மூல விக்ரகமாகத் திகழ்ந்தது ரிஷபதேவர் சிலையே. ஸோனியத் அர்மினிய நாட்டின் ஏரிவான் சமீபம் கார்மீர் - பிளர், பழங்கால உரேதியன் கரர வெளியில், தேவூபானியில் தோண்டி ஏடுக்கப்பட்ட பல விக்ரஹங்களுள் ரிஷபதேவரின் வெண்கலைச் சிலைகளுமாகும். அதேகை ரிஷபதேவரின் சின்னங்கள் பலவேறு அயல்நாடுகளில் கண்டெடுக்கப்பட்டதாக பட அத்தாக்கிகளுடன் கட்டுரைகள் இந்தியப் பத்திரிகைகளில் காணப்படுகின்றன. தகூர் சிலத்திற்கு அருகில் கண்டெடுக்கப்பட்ட ரிஷபதேவரின் தூர்மசக்கரச் சின்னம் கி.மு. 5000 ஆண்டுகள் பழையானதாக ஊகிக்கிறார்கள்: இச் சின்னமானது பரதேஸ்வர சக்ரவர்த்தியால் நிறுவப் பட்டதாகவும் கூறுகிறார்கள். இதைப் போன்ற சின்னங்கள் மேல் நாடுகளில் சில விடங்களில் காணப்படுவதாக கூறுகிறார்கள்."

"ஆப்பானில் வசித்துவரும் பெளத்தபிக்குவாக வாழும் Dr. சமன்ஸால் தன் ஆராய்ச்சியின் காரணமாக உலக சுற்றுப்பிரயாணத்தில் தென்னமரிக்காவில் பல ஜௌனச்

என்னாகளை உழும் விக்ரகங்களையும் தாம் கண்டதாக கேரில் என்னிடம் சொன்னதோடு தன் விரிவான ஆராப்சியின் பழு “ நென்னமரிக்காவில் சரித்தாலங்களுக்கு முன் இந்திய நாகரிகம் ” என்ற புத்தகத்திலும் பல சான்றுகளுடன் எழுதி உடன்னார் : ”

“ பால்தீனத்தில் கமார் 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன் “ என்னிடம் ” என்பவர்கள் பத்தாயிரத்திற்கும் அதிகமான ஏண்ணாகக்கூடில் பகவான் ரிஷப தேவரின் யதி தர்யத்தைக் கண்டு பிழத்துக்கொண்டு தூய முறையில் செங்கடல் ஓரப் பகுதியில் உள்ள மலைக் குகைகளிலும் வாழ்ந்து வந்ததற்கான அத்தாட்சி நிருபணங்களுடன் Dr. சமன்லால் கூறக் கேட்டேன் : ” “ மேலும் ஏகாதமின் குருதேவராகிய ஜான்பேப்டில் பிற்காலத்தில் இவர்கள் போன்றுகுடன் இருக்கு பழகியதற்கும் ஆதாரம் கூறக் கேட்டேன் : அதிப்பூ பாஷாயில் எழுதப்பட்டுள்ள பைபிள் மிக மிகப் பழக்கமான 300 ஒலிஸ் சுவடிகள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன : அவைகளை ஆராய்யிடத்தில் அவைகள் எஜன் மத தத்துவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளனவாம் : ஜப்பான் நாட்டில் தோக்கியோ ககரில் தோக்கியோ ஒரியண்டல் சர்வகலாசாலீஸ்த் தலைவர் உயர் திரு வெறுகிமோ நக்க முரா எஜனக் கிரங்தமாகிய உத்தாத்தியான குத்ரம் சீன மொழியில் எழுதப்பட்டது தனக்குக் கிடைத்திருப்பதாகச் சொன்னார் : சரித்திர காலத் திற்கு முற்பட்டே எகிப்து, அகாட்யா, கமேரியா, போயே மியா, மெஸபோயியா, விரியா, அர்மீனியா, கிரிஸ், பால்தீனம், மத்திய ஆசியா, மற்றும் மத்திய தரைக்கடல் பிரதேசங்கள், சைன முதல் தென்னமரிக்கா வரை ஆங்காங்கு வாழ்ந்த மக்கள் பகவான் ரிஷப தேவரின் தத்துவங்களை ஏற்று வந்தித்து வழிபட்டார்கள் என்பது மேற்கூறிய சம்பாதமற்ற ஆதாரங்களால் வெளிப்படுகிறது : ”

“ சரித்திர காலத்திற்கு முன்பிருந்தும், தற்கால சரித்திர வாயிலாகவும், பழங்கால இலக்கியங்களாலும்,

தோண்டி எடுக்கப்பட்ட புதை பொருள்களாலும், குறைகள், கல் வெட்டுக்கள், தொல் பொருள்கள், புராதன ஆலயங்கள், ஞாபகச் சின்னங்கள், புனிதப் பொருள்களின் சின்னங்கள் இவைகளால் அனுமானிக்கப்படுவது உலகின் பல்வேறு பாகங்களில் இருந்தும் ரிஷப் தேவரை ஒனியண்டல மைய மாகக் கொண்டு ரிஷப் தேவ பக்தியும், ஆருகத் தர்மமுமே மக்களின் மதவழியாக ஆசிய நாடுகளிலும், கீழ் பகுதி களிலும், மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் திகழ்ந்தது என்பது மிகைபடுத்துவதாக தாகாது : ”

“ ரிஷப் தேவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பிராம்ஹி எழுத்துக்களை சிந்துவெளி, சைனி, எகிப்திய எழுத்துக்கள் ஒத்திருக்கின்றன. பழமையான ரிஷப் தேவரின் விக்ரகங்கள் ஆடையென்ற வின்று தவம் செய்வது பேரல் சிந்து ஏதி வெளியில் மோஹன் ஐதாரோ, ஆரப்பாத் தோண்டு தவில் கிடைத்தன பஞ்சாப் ராஜ்யத்தில் : ஜௌனர்களின் முக்கிய பிடங்களில் ஒன்றுன தகாசிலத்திலும் விறைய விக்ரகங்கள் கிடைத்தன : இவைகளால் பெரும்பான்மையான மக்கள் ரிஷப் தேவ வழிபாட்டில் ஈடுபட்டவர்களாக இருந்தனர் என்பது சிருபண்மாகிறது . ”

“ சௌராஷ்டிரத்தில் கோயில் கூரம் சத்ருஞ்சயா என்னும் கியாதி பெற்ற கூரத்தில் கோவில்களில் மூல விக்ரகமான ரிஷப் தேவரை “ ஆதிஸ்வரர் ” என பூஜிக்கின்றனர் . ”

உலக ஆதிசயங்களில் ஒன்றுன ஆபு, தில்வாராமஸிக் கோயில்களில் ரிஷப் தேவரை “ ஆதிநாதர் ” என பூஜிக்கின்றனர் .

ராஜஸ்தானத்தில் ராங்க்பூரில் அதி அற்புதமான செலவைக் கற்கோணிலில் ரிஷப் தேவர் “ ஆதி ஜிநர் ” என வந்திக்கப்படுகிறார் .

நத்யவாரில் சோமகாத்திற்கு அருகில் பிரபாஸ பட
கிள் ரிஷப் தேவர் “ஆதி தீர்த்தங்கரர்” என வழங்கப்படு
கிறார். இராஜஸ்தானத்தில், குஜராத்தில், கிர்நாரிலும்,
கொச்சிப்புறி (கெசாட்) நூலிபந்த் ரயில் கிளையம் அருகில்,
நத்யபூருங்கநுடல் அக்காட்டில், இராஜஸ்தானத்தில்
ஏதிரப் பிரஸித்தமான இடங்கள் எல்லாம் தோண்டி கண்டு
அடிக்கடிப்பட்டது:

ஒவ்வொப்புவாலேயே பூஜை செய்யப்படும் உதயபூர்
சமீபம் உள்ள கோயில் “துலேவா கேஸரிநாத்” என்ற
ஷாத்திரும் ரிஷப் தேவரின் விக்ரகங்கள் கிடைக்கப்
பட்டதுவரே.

ஏல் விடங்களில் ஆதகத் சின்னங்களோடு கூடிய
பழங்குமரங்கள் தேவாலயங்கள் காணலாம்: ராஜஸ்தானத்
கிள் மேவாரில், நகரதா, தேவகுலபட்டம்: மேவாரில் ராஜ
நகர் புகழ்பெற்ற ராஜஸமந்த ஏரி சமீபம் மஹிச சரிவில்
உள்ளது: இராஜஸ்தானத்தில் மேவார் தலை நகரான
மஹா ராஜா பிரதாப் குமல்காத்தின் தலைநகரான கிடோகரி
ஆம், காணலாம்: ஆபுமலையில் அசல்காட், மாஸ்வானில்
உத்திராசின், பதேதாத்; கொடையாளி பெதாட்ஷாவால் நிர்
மாயிக்கப்பட்ட மந்தரகாட்: பாராடானில் பவகட், மஹா
ராஜ்மிகுந்தில் நாளிக்.

தென் மூட்டில் கர்நாடகத்தில் பேஞ்சர், மூடுபதிரே,
கார்க்கார, ஸ்ரவண பெளிகளத்திலும் உள்ள பழங்குமரங்கள்
கோயில்களும் இருபெரு உருவச்சிலைகளும் சிற்ப மேம்பாட்ட
ஏல் உலகப்புகழ் பெற்றுத் திகழ்கின்றன: ஆந்திர ராஜ்
ஏக்கில் மஹாபி, ஜதராபாத்தில் குல்பாக், தமிழகத்தில்
கன்யாகுமரிக்கருகில் நாகர்கோயிலில் நாகராஜ் கோயில்,
கோவந்தில் திருவிதாங்கூரில் சிட்ரல், திருச்சரணம், பாலக்
காட்டில் ஜில்லை, சென்னையிலிருந்து ரெட்டலூரில் செல்
ஒம் வழியில் 9-வது மைவில் புழல். வடாற்காடு மாவட்டத்

தில் மாதிமங்கலம் சமீபம் திருமலை குன்றின்மீது சிலை வடிவம்.....

“ரிஷை தேவருக்கான ஆலயங்கள் பலப்பல். சிலை களோ கணக்கிலடங்கா, கவர்ச் சித்ரங்கள், பிரதிமைகள், மற்ற கலைஞர்கள் சின்னங்களும் இந்தியாவின் வர்கள் கடல் முதல் பலூதில்தானம் வரையும், இந்தியாசலம் காஷ்மீர் முதல் கன்யாகுமரிவரை, மற்று உலக நாடுகள் அனைத்திலும் காணப்படுகிறது. பல பழங்கால பிரசித்திபெற்ற இடங்களை அகழ்ந்தால் ரிஷை தேவரின் சின்னங்கள் தென்படுகிறது. இந்தியாவில் சில விடங்களில் ரிஷை தேவர் மாணிக்கசாமி, சிகாமணிகாதர் எனவும் வணங்கப்படுகிறார்: சில கோயில்கள் சமீப நூற்றுண்டுகளிலும் மற்றவை 2-ம் நூற்றுண்டு (B. C.) காலத்தனவரகவும் ரிஷைக்கப்படுகின்றன.”

எனவே முற்கால பிற்கால சித்திரங்கள் இன்னொட்டு, மேல்நாட்டு இலக்கியங்கள், புனிதமான பண்ணையைப் பொருள்கள், ஞாபகச் சின்னங்கள், பிராப்புறி ஏழத் துக்கள், குடைவரைகள் எல்லாம் நிருபிப்பதிலிருந்து என் திடமான யப்பிக்கை பகவான் ரிஷைப் பகுத்திலிருந்து ஆசால், தன்னை வென்றவன்: இருள் கீக்கி, ஒளி தங்கி மனித குலத்தை விழித்தெழுச் செய்து பகுத்தறிவுப் பாதை காட்டியவர். சமூக அரசியல், சமுதாய நாகரிகம் புத்திய உலக ஆசான், சத்துகு அறக்கடவுள் என்பதே ஆலும்:

நமோ விஷபாய்.

வேதாகமங்களும் மற்றவையும்

ரிக்வேதத்தினின்று :

ரிஷபம்⁴ மா ஸமாநம் ஸுபத் நா நம்
விஷஹி³ பந்தகம்.³

சத்ரு³ நாம்⁴ ததி விரஜாக்³ பிதம்³ காவம்.

101-21-26.

மஹாதேவர் ரிஷப ரன்றி வேரல்ல என்பதாக ரிக் வேதத்தில் :

த்ருத³ பந்தோ³ ரிஷபோர்³ ஆராவிதி¹
மஹா தேவ மார்த்யான விவேஸ.

V. 58-3.

மற்றென்று :

மருவன் இந்தர ரிஷப ரணயபி
வலோ மனுஷ்ய ஜட் பம மதாய
அவிதேஹஸ்வ ஜடாரே மதவே கார்மித்வ
ராஜஸி ப்ரதி பத் சுதாந.

யஜார்வேதம் : (Chap) 19. மந்த்ரம் 14.

“ஓ அர்ஹன் ! ரீ பேரதனு விதியாக வஸ்துஸ்வ
ருபம் என்பதை அம்பாக வைத்திருக்கிறோம். எல்லை
அற்ற நான்கு குணங்களை ஆபரணமாகப் பூண்டு
போதிக்கும் முறையாகவும் ஆக்கிக்கொண்டாய்.

ஓ அர்வன்! நீ எல்லை அற்ற ஞானம் பெற்றுப் பிரபஞ்சம் பிரதிபலிக்கிறது: ஓ அர்வன்! காமத்தை வென்றுவனே! உலக உயிர்களைக் காப்பாற்றுகிறுய், ஆக உன்னிலும் யிக்கானும் தீரனும் ஸமானமானவனும் இல்லை.

மற்றென்று:

“ஓம் நமோ அர்வதோ ரிஷைபோ
 ஓம் ரிஷைபா பஸித்தம் புருஹாதே
 மத்வாஸம் யக் — னேஷா ³ நக் ந லே
 பரமம் மஹே ஸமஸ் — தயதம் ஸத்ரும்
 ஜயம் தம் பாஷிங்தரே மெளரிதி ஸ்வாஹா.”

ஸாமவேதம் :

“அப்பாதாதி மேயமான் ரோதவி
 இமகே விஸ்வ புவனுனி மன்மனு
 யோதெனு விஷ்ட ரிஷைப சிராஜஸ்
 அர்வம் இதம் தயஸே விஸ்வமயம்.”

ஆரண்யகா.

ரிஷைப ஏவ பகவான் ப்ரஹ்மீ
 பாகவத ப்ரஹ்மகே ஸ்வாமேவ சிரானுசி
 ப்ராஹ்மநாதபோஸ்ச ப்ராப்தா ஹா
 பரம் பதம்.

ஹிந்து புத்த கிரந்தங்கள்

சிவ புராணம் :

மஹீஸம பெற்ற கைவாஸ மலையில் வந்திறங்கிய
சர்வ வல்லமை யுள்ள தயா மூர்த்தியான ரிஷப
தேவனே.

இத்யம் ப்ரபாவ ரிஷை போவதார

ஸங்கராஸ்ய^३ மே ஸதா தாம்சித^३ தினு பந்து.
தவ மாஹா ஒர காதிதல்தவனு ஹா.

(ஆக என் ஒன்பதாவது அவதாரம் ரிஷபா.
ரிஷபாவாக அவதார மெடுத்ததின் காரணமாக
ஒரு தர்மமானது புத்துயிர் அளிக்கப்படும் ஆதா
வற்றவர்கள் காக்கப்படுவார்கள்:)

பிரம்மாண்ட புராணம் :

மருதேஸி தெய்வீகமான குழஞ்சை பெற்றுள்
ரிஷபா என்ற பெயரில் : சூத்ரியர்களில் தலையாய
வனும் மன வலிவு பெற்றவனுமாகும்.

பிரபாஸ புராணம் :

பகவான் கேமிநாதர் வருகை தந்ததால் கிர்காரில்
ரேவதி கிரி புனிதமுற்றது. பகவான் ரிஷப தேவர்
வருகை தந்ததால் சத்ருஞ்ஜை கிரி புனிதமடைந
தது : ஆகவே இவ்விரு மகீசகளும் முக்தி மார்க
கந்தை அனுசரிக்கும் முனிபுங்கவர்களுக்கு நிர
வாண பதம் அடையும் புனிதல்லங்களாகியது :

ஸ்கந்த புராணம் :

சத்ருஞ்சய கிரியையும் ரேவதி கிரியையும்
வணங்கி கஜபத கண்டத்தில் சோஷனால் பிறப்பு

இறப்பு தளை நிங்கி புனிதமடைகிறார்கள். ஆகவே உண்மையும் தூய்மையும், முற்று உணர்க்கு மேம் பாடுற்ற ரிஷப தேவணைக் குறிக்கோளாக மனம் சுருக்கி பயபக்தியுடன் வணங்குகிறார்கள்.

நாக புராணம் :

“இப்புலியில் உள்ள 68 தீர்த்தங்களில் யாத் திரை செய்து கீராடி கிடைக்கக் கூடிய புண்ணிய மானது ஒரு வினாடி ஆதி நாதரைச் சிங்கித்தால் கிடைக்குமே.”

அக்னி புராணம் :

“மருதேவைக்கு ரிஷபா மகனுகவும், பரதன் ரிஷபருக்கு மகனுகவும் பிறந்தனர். அப்பெய ராலேயே இன் நன் நா^④ “பாரத வர்ஷம்” என வழங்கப்படுகிறது.”

மனுஸ்ருதி :

“இங்கு யுக தோற்றத்து முற்பகுதியில் தோன்றிய ஆதி ஜிகநாகிய ரிஷபா வானுஸ்கோரும் வந்தித்து வழிபட தத்வார்த்த சீரானக உலக மஹா யியநிகளை தபஸ்சிகநாக்கும் வகுத்தனித்த முதல்வகைகும்.”

பாகவத புராணம் :

“தர்மத்தை விலைகிறத்த ஈஸ்வரன் உலக ஆசான் ரிஷபாவாக அவதரித்தார். அவர் காலத்தில் மக்கள் வாழ்வின் உண்மையான இன்பமலு பணித்தனர்.”

திருக்குறள் :

“அகர முதல ஏழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு.”

புத்த தத்துவம்

வியாய அங்கு :

“யதாஹா ஸர்வஜ்ஞா ஆப்தோவா ஸ
ஜ்யோதிக்ஜ் ஞானாதிக முபதிலைத்வ யதா
ரிஷபா ⁴ வர்த்தமாங்கு³ ⁴ தி³ :”

“ கொல்லான் புலாசில் மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லாவுயிரும் தொழும் ”